Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

1895. Lördagen **Lösnummer 5 öre.** den 23 Mars.

PUCK

Illustreradt Humoristiskt Veckoblad

№ 12

Annonspriser:
20 öre raden å första sidan.
12 » » » sista sidorna.
Utländska annonser 40 öre r.
Hög rabatt för stående annonser.

Redaktör och Utgifvare:
R. W. Wallin
3:dje Långgatan 5, Göteborg
Expedition: Brogatan 8.

Göteborg
D. F. Bonniers Boktryckeri Aktiebolag, 1895

Prenumerationspris:
Helt år 2.40; ¾ år 1.80;
Halft år 1.20; ¼ år 0.60,
utom postarvodet.
Lösnummer: 5 öre.

J. A. Wettergren & Co.,
(Fredr. Holm)
KAPPMAGASIN.
Nordens största specialaffär.
OBS.! Östra Hamngatan 43 — en trappa upp.
Ingång bredvid Holländska Magasinet.

A. G. Heinr. Trübenbach, Gravör & Xylografisk Atelier,
Kungsgatan 31, Göteborg.

PRENUMERERA å PUCK,
som är *Sveriges billigaste skämttidning* och för *helt kvartal* kostar å posten endast *60* öre + 20 öre postarvode.

☛ Den, som till *Expeditionen* af *Puck, Göteborg*, insänder postkvitto för *4 kvartalsprenumeranter*, erhåller *60 öre* omgående i *postanvisning*, samt *motsvarande provision* för flere abonnenter.

Vackra **Förlofnings-** och **Vigselringar** af 18 och 20 karats guld till 10, 12, 15, 18, 20, 25 kr. st. finnes alltid på lager hos
Axel Martén,
Juvelerare,
Kaserntorget 5 (hörnet af Vallgat.)

Kolossalt.

— Jaså, dina kusiner grät så, när du skildes vid dem på perongen.

— Ja, kollossalt. Det var en riktig *rattenpantomin*.

Gummiträdet.

Humoresk.

Jag köper af princip aldrig nånting, som man går omkring och bjuder ut vid ens egna dörrar. Men som kändt är, har man principer endast och allenast för att vid första bästa tillfälle bli dem otrogna. Jag hade just en dag blifvit bjuden på en utflykt till landet och höll på med att göra mig i ordning för densamma, då jag midt i bestyren blef störd af att det ringde på dörrklockan. Jag öppnade och fann utanför en flicka, som ville sälja ett litet träd. Det var tur för henne, att hon såg bra ut, annars hade jag nog genast afspisat henne, men hur det var, så fick hon mig att köpa sitt lilla gummiträd för fem kronor.

Men när flickan var gången, blef jag förargad öfver, att jag brutit mot min princip. Som det likväl är en annan grundsats hos mig att inte förargas öfver skedda saker, så lugnade jag mig snart. Ett gummiträd är ju ändå ett rätt angenämt föremål och i värsta fall kunde det ju en gång bli en prydnad på min graf, om det orkade lefva, tills det så behöfdes, hvilket vid en omsorgsfull skötsel ju inte vore omöjligt. När jag sedermera dagen därpå fick ledigt, gick jag upp på biblioteket och studerade alla möjliga och omöjliga verk öfver hur gummiträd böra vårdas.

Icke desto mindre ville det där trädet inte växa och trifvas, utan de stora bladen hängde torra och styfva som skurna ur papper och i hela växten syntes inte alls något spår till lif. På en förfrågan hos en vän, om hvilken man sade, att han var en stor blomsterkännare, fick jag det svaret, att ett gummiträd måste stå på ett stativ, ty rötterna tåla ingen köld, hvilket jag fann helt naturligt, då jag ju själf inte alls tål att frysa om fötterna. Den som säger A får också säga B. Jag köpte så ett stativ för dryga 3 kronor.

Men äfven denna försiktighet syntes inte leda till önskadt resultat. Gummiträdet stod som förut tynande och tråkigt att se på. Jag konsulterade nu med en trädgårdsmästare och denne rekommenderade ett särskildt preparat, som skulle vara öfverdrifvet tjänligt. Jag lät sålunda ytterligare pungslå mig på 2 kronor och hoppades nu säkert på ett lyckligt resultat.

Det är i allmänhet så med oss, att ju mer ett föremål kostar, ju kärare blir det för en, och jag är i det fallet inte något undantag från regeln; mitt gummiträd var nu bröder emellan värdt tio kronor och mitt intresse för min skyddsling växte inte endast dag för dag, utan det var mig därtill nu en hederssak att få det att trifvas.

Jag måste här göra den autobiografiska bemärkningen, att jag är ungkarl och revisor såväl som att fru Hubert hushållar för mig. Och hur mycket hon än slarfvade med ett och annat, så vågade hon likväl inte förgripa sig på min skyddsling. Hvar morgon tvättade hon trädets blad med ljumt vatten och pysslade om det på alla sätt, men förgäfves.

Ännu många flera medel än de nämnda försökte jag under närmaste tiden och gjorde än flera utkostnader för mitt gummiträd. Så kom jag en dag in i ett stort växthus, där det fanns en massa rara exotiska växter, som syntes trifvas på allra bästa vis. Detta riktigt harmade mig vid tanken på mitt besvärliga träd därhemma. Men rätt som jag gick där, blef jag gjord uppmärksam på, att man inte fick röka därinne. Snopen släckte jag min cigarr och ursäktade mig med, att jag inte visste, att röken var till skada för växterna. Man skrattade åt min okunnighet och när jag tog mig anledning berätta om mitt olycksaliga gummiträd, fick jag strax till min ledsnad veta, att mitt trägna tobaksrökande nog var skulden till, att trädet inte trifdes. Man säger, att jag är halsstarrig och det må så vara. Men så mycket är säkert, att från den stunden stack jag hvarken cigarr eller pipa i munnen. Och detta var en mycket påkostande uppoffring, det må ni vara vissa på. Jag hade i alla tider varit en passionerad rökare.

Men . . . hur jag gick där och tittade på mitt träd och pysslade om det och gjorde än nya utgifter för det, så dog det ändå en vacker dag. Jag var ledsen på hela historien nu och bad fru Hubert helt sonika kasta ut skräpet. Hon gjorde processen kort och bar ut otyget. Men om en stund kom hon infarande: Vet ni hvarför ert gummiträd inte kunde växa, sade hon och låg nästan dubbel af skratt. — Jag for upp och undrade, hvad hon mente. -- Man har grundligen lurat revisorn. Trädet hade *alls ingen rot.* Den var afskuren. — Uppbragt på det allra högsta tog jag åter fram min gamla sjöskumspipa och svor på att aldrig mer köpa något, som man kommer och bjuder ut vid min dörr. —

Bra förslag. — *Fotografen:* Ni har en sådan talrik familj, min herre; jag vet inte, om jag kan ta med alla på ett kabinettskort. — *Herrn:* Då har jag ett förslag: fotografera då de fyra yngste *på baksidan.*

Memorandum i koleratid. — För att lugna mina ärade kunder, meddelar jag härmed, att mina samtliga viner äro utspädda med *kokadt vatten.*

Högaktningsfullt
A. Mischberg,
Vinhandlare.

Tankekorn.

Betjäntsjälar ha till och med i sina drömmar livréet på sig.

* * *

Många tro, att en bok inte kan vara »klassisk», därför att man inte finner den tråkig, när man läser den.

* * *

När man skall underhålla andra, får man i allmänhet tala om saker, som allsinte intressera en själf.

* * *

En sekund i sorg är längre än en timme i lycka.

* * *

Mången hustru blir en Xantippa, emedan hennes man inte är någon — Sokrates.

* * *

Genien äro mänsklighetens ljus — men manget geni är endast ett irrbloss öfver ett träsk.

Naturalism.

Fröken (läser i den nya diktsamlingen): Åh, hvad det där är natursannt skildrat:

På marken hoppa grodor
och ödlorna de kräla så brådt;
som boaormen så stilla
jag ligger, se'n mitt mål jag fått.

Obehöfligt.

Fröken: Johan, gå till musikhandeln och hämta mig »*Kärleksdrycken*» af Donizetti.

Johan: Nådig fröken, behöfver jag någon *flaska* med mig att ta den i?

Enda ursäkt. — *Läraren:* Jag kan inte tåla, Fritz, att du kommer en half timme för sent, därför att ni har haft julslakt hemma. Den *enda ursäkten* skulle kunna ha varit, om du haft duktigt mycket att bära, som till exempel ett par *stora korfvar* . . . du förstår . . . till *mig*.

På restauranten. — Vaktmästare, var god och ge mig en tandpetare. — Den begagnas för ögonblicket.

Dåligt skämt. — *Diktaren:* Jag tillåter mig att erbjuda er mina *nyaste dikter*. — *Förläggaren:* Hur kan ni tillåta er ett sådant dåligt skämt med mig?

Ursäkt. — *Fadren:* Din lätting till pojke. Ligger du och drar dig än, fastän solen redan är uppe. — *Sonen:* Är det mitt fel, att solen går upp, innan det är da'n.

Nytt språk.

Han: Jag har trampat dig på foten under bordet. Har du inte märkt det?

Hon: Nej!

Han: Ah, förstår du då inte liktornsspråket.

Mamsäll Influensas

Klago- och Kärleksvisa

med

vackra utsikter för såväl damer som herrar.

Jag är en mamsäll, som har lust för att resa
och det är ju allsinte ondt i det där;
men ondt uti näsan man får till min nesa,
hvar hälst jag far fram och man öfver mig svär.
Hvad gör jag väl då,
som retar folk så?
Kan därför jag rå
att snufva de få?
Jag är för det mästa
god vän med min nästa;
men vill nu blott gästa
en stund hos de flästa
och fästa i minnet, hur jag kan slå till,
när höflig man alls inte visa sig vill.

För »flunsan» man kallar mig helt ogeneradt,
det är då en sak, som jag allsinte tål.
Man damer ju annars har favoriserat;
men på mig vill man ju totalt göra kål
Försök då, välan!
Jag känner mitt sätt:
på mig gör minsann
man kål ej så lätt,
ty jag har ock vänner,
som hvar och en känner
och de äro männer,
som tro än på Jenner,
som fann en idé, men en rasande fin . . .
att få folk förgiftadt med kokoppsvaccin.

I mig äro alla doktorerna kära,
Tjo hej, det är inte det sämsta, hvafalls?
De veta, att jag deras kunder kan lära
att springa till läkarn för — ingenting alls.
Så löper man af,
så ringer man på
och in i en kvaf
bacillmättad vrå,

Supbröderna på hemfärd.

1.

— Hör du bror, jag har tappat min rock där . . . kan du ta upp den åt mig.

2.

— Gärna det . . . jag ska hjälpa dig på med den också.

där dömmes man sitta
och råndas och titta
och vänta, att smitta
ordentligt skall hitta
sin väg till ens hals eller strupe till sist
och då blir det »gurgel» utaf, det är visst!

I mig äro ock apotekarne kära,
de hänga om halsen på mig allihop;
ty af mig den hemliga konst de få lära,
hur gamla mixturer ska komma i rop.
Jag ställer så till,
att antipyrin
långt hällre man vill
förtära än vin;
med alla slags piller
och fina pastiller
man botar folks griller
och skräck för baciller.
och af apotekarn jag får provision
för hvar och en snufvabehäftad person.

Jag vet, alla flickor i världen mig hata;
ty när jag dem kysser, så går det dem så,
att kyssarne deras se'n herrarne rata
af fruktan, att »snufva» de också ska få.
I flickungar små
jag lofvar er nu,
att bort jag skall gå
tills år 2007,
så fästmännen era
ej måtte mankera,
men flitigt spendera
på pussar med mera
och laga så hvar och en af er blir fru
åtminstone före år — 2007.

Rolf.

3.

— Det var snällt, att du knäpper åt den bra . . . en kan lätt gå och få »fluusan» annars.

4.

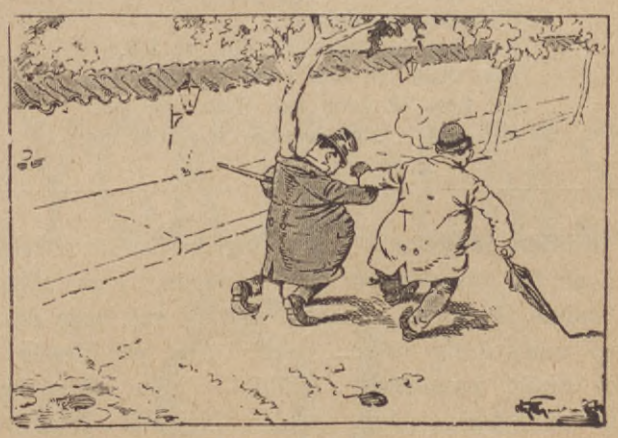

— Hva fan nu då! Jag kan ju inte få dig ur fläcken. Sparka på bara . . . så går det nog . . .

Maskeradepilog.

O, huru full af hopp jag drog
till denna maskerad;
men hur jag dansade, hur jag log,
han dock om min hand ej bad.
En kyss så varm han ifrån mig tog,
men ack . . . en kyss är mig inte nog.

Höjden af lycka. — *A:* Jag ska berätta er något, men ni får inte tala om det för någon. I går rökade jag opium för första gången i mitt lif och hade då en riktigt märkvärdig dröm. — *B:* Aha, jag förstår . . . något riktigt paradisiskt . . . ähä . . . eller att ni ägde några millioner . . . hm. — *A:* Nej då! Något än bättre. Jag drömde, att vi hade en piga, som stannade hos oss i ända till *sex veckor*.

Kuckeliku.

Ett jaktminne.

Det var en vinterdag. Jag hade varit ute och jagat sedan tidigt på morgonen och gladde mig i andanom åt, att snart vara hemma. Sedan länge hade jag nu en mycket stark hemlängtan, som härrörde däraf, att jag till granne fått en mycket vacker flicka, som nyss inflyttat till en familj på andra sidan gatan. Jag hade redan hunnit bli bekant med lilla Nina och vi voro riktigt goda vänner.

Bäst jag gick vägen fram så . . . hvem får jag se, om inte min vackra granne komma promenerande. Jag hälsade och föreslog genast, att vi skulle gå in på ett närbeläget serveringsställe och dricka ett glas vin tillsamman. Detta gick hon efter en stunds resonnemang omsider in på. Vi drucko ett glas och ännu ett till, men sedan var det slut med hennes begär efter *den* varan. Hon mente, att mer än två glas tålde hon ej.

Naturligtvis skulle jag visa, att jag var af det »starkare» könet och drack därför ännu ett par glas, ty jag tycker mycket om vin hälst efter en ansträngande jakttur. Men jag blef visst lite »lifvad» af de där glasen, ty om en stund fann jag mig själf sittande med armen om lilla Ninas lif och . . . ja tänken er . . . jag kom i en så sällsam stämning, att jag tyckte, en kyss från den vackra flickans läppar just nu skulle göra mig till den lyckligaste bland jägare. Nog af . . . jag bad utan vidare min sköna om en kyss.

— Nej, mente hon, i det hon slet sig lös ur mina armar, det får ni inte . . . eller vänta, fortfor hon i det hon slog upp ett fönster . . . ni ska få det, när *göken gal*. Hon skrattade till och jag stod där handfallen, ty det var ju alls ingen utsikt att få höra göken midt i vintern.

— När göken gal, inföll jag, — det är ju otänkbart vid det här laget på året.

— När göken gal, vidhöll Nina skrattande.

Men . . . hvad var det! Hon hade inte väl talat ut, förrän det ljöd ett högt:

Kucku, kucku! Det var vägguret, som sade ifrån, att klockan var två.

— Himlen vare lofvad, för detta under, ropade jag till, där ha vi göken . . . och nu får jag kyssa er, dyraste Nina.

Hon kunde inte ta sina ord tillbaka, hvarför jag utan vidare invändningar fick kyssa mig belåten, hvilket jag inte blef på en god halftimma.

När vi gingo vår väg, sade Nina så där afsides, seende uppåt den på väggen hängande klockan: Otäcka gamla spektakel . . . hvarför skulle du just ropa att klockan var två . . . *när jag inte ville det.* — Men vid de sista orden gaf hon mig en sådan där skälmsk blick, som alltid säger, att man menar motsatsen till, hvad man låter påskina. Och jag hviskade, i det jag stängde dörren; det där var en riktig »bäster-gök».

Nytt vin.

— Det där vinet måtte vara af en *ny* tappning?
— Hur så?
— Jag tycker, smaken är så rasande lik den på vattnet i vår *nya vattenledning*.

Kompetent. — *Teaterdirektören:* I det här nya stycket kommer ni att bli kastad utför en trappa med 30 steg. Tror ni er kunna stå ut med det? — *Skådespelaren:* Ja med lätthet! Jag har stor erfarenhet i det fallet, se'n dess jag var handelsresande.

Förfelad uppmaning. — Vill vaktmästarn beställa mig en half biffstek? — Men Ernst, nu glömmer du alldeles, att du skall till Larsons på supé i kväll. — Du har rätt . . . Låt mig få en *hel* biffstek.

Brukspatroner. — Vid ett bord på Operakällaren sutto några herrar, som man efter utseendet att döma kunde tro vara brukspatroner. En kund frågade, hvad för sorts bruk de där karlarne hade. Jo, sa' kyparen, de ha inte något annat bruk än att komma hit och supa på kredit.

Hon kände honom. — *Pojken:* Jag skulle lämna dessa bägge hararne, som herrn har skjutit i dag. — *Frun:* Godt . . . men äro de *betalda?*

Kommen ihåg
att i god tid *förnya* Eder *kvartalspre-numeration* å
PUCK.

BERGDAHL & PETTERSSON,
12 Sillgatan 12,
SNICKERI-FABRIK.
Rekommendera ett välsorteradt lager af
alla slags eleganta
MÖBLER.
Billiga priser.
Reel behandling.
Finaste
Referenser.

Annonser äro för en affär, hvad ångan är för maskinen: Den stora framdrifvande kraften.

Macauley.

LYCKHOLMS
ÖL

När ett bo man sätta vill,
Glas, Porslin som hör därtill,
Knifvar, Skedar: stora, små,
Brickor, Kokkärl likaså
Bunkar, Krukor, sorter flera
Lampor, Bleckkärl, mycket mera,
Om man billigt godt skall få,
Till ***Kjellander*** skall man gå.
Om Tapeter Ni skall köpa
Ingen bör kring staden löpa
Utan kom då till min bod
Der Ni får en vara god,
Många sorter välja i
Så belåten Ni skall bli:
Vackra mönster billigt pris,
Hemmet blir ett paradis.

10 Torggatan 10
G. Kjellander.

Café "Tre Kronor",

Magasinsgatan 12,

rekommenderas.

Bästa och billigaste **Inackordering.** **Goda sexor** till facila priser. **Enskilda rum** med **piano.**

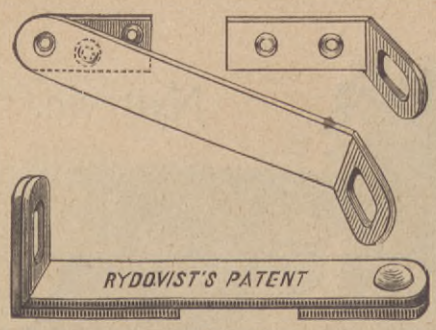

RYDQVISTS Patent-Öfverfall

finnes hos alla

Hrr Jernhandlare.

S. T. A. 02233

Intyg och tacksamhetsbref inkomma dagligen från personer, som användt **Professor Goerz' verldsberömda tinktur,** enda reella hår- och skäggmedel, som finnes. På kort tid framväxer en **vacker mustasch.** Framkallar säkert hårväxt, botar håraffall, befriar från mjell. Oskadligt för huden. Pris 2 kr. flaskan (postförskott 2. 50) med bruksanvisning och intyg, bestyrkta af Not. Publicus. Rekvisitioner adresseras: E. E. Grafström, Karlavägen, Stockholm. Fri- och sparmärken tagas i likvid. Obs! Äkta endast hos oss! För värdelösa efterapningar under namn af skäggbalsam, hårväxttinktur etc. varnas!

GASKÖK

(Omkring 1700 st. i bruk i Göteborg.)

billigast hos

A. J. G. BISSMARCK & Co.,

GÖTEBORG.

Kokgas endast 10 öre pr kub.-meter.

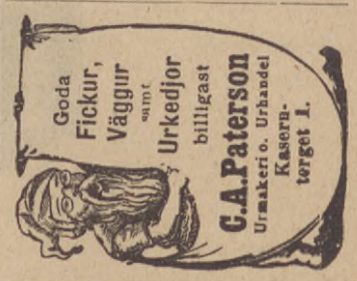

Bryggeri-Aktiebolaget KRONANS

Pilsner-Öl
Extra-Öl
Lager-Öl
Münchener-Öl
Lager-Dricka

P. ERICSSON & Co.,

GÖTEBORG,

erinra för vårsäsongen om sina välkända fabrikater.

PERSIENNER.

Nytt patent 1892.

Våra Persienner stanna automatiskt utan något som helst fastgörande af linorna. Flera betydande fördelar ernådda. Äldre persienner förändras mot ringa kostnad.

MARKISER

för

Fönster, Balkonger & Verandor

samt **Tält.**

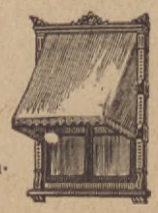

Utmärktaste materialier och konstruktion. Solidaste och elegantaste utförande garanteras.

Börs-Cafeet

Norra Hamngatan

midtför

Brunnsparken

rekommenderas.

Gust. Vikström,

Juvelerare, Korsgat. 4.

Lager af **Guld-, Silfver** och **Nysilfverarbeten. Emblem** för Ordnar och Sällskap. **Förlofnings-** och **Vigselringar** Väl utförd inskription. **Bästa utförande** till **billigaste pris.** Rikstelf. 17 78.